Măreția lui Hristos

Măreția lui Hristos

Un mare Împărat

Îngerul Gabriel a fost trimis la Nazaret cu un mesaj pentru o tânără fecioară; ea avea să nască un fiu, al cărui nume va fi Isus. Apoi Gabriel îi descoperă Mariei că Cel care urma să fie născut avea să fie mare: Fiu al Celui Preaînalt. Avea să fie mare pentru că avea să fie deopotrivă Fiul lui Dumnezeu și Fiul lui David.

Nu trebuie să neglijăm importanța faptului că Domnul Isus este Împărat. El nu este Împărat al creștinilor, nici al Adunării (El este Domnul nostru și Capul Adunării), ci este Împărat în relație cu iudeii, cu „casa lui Iacov“. Cu cinci sute de ani înainte de vestirea făcută Mariei de Gabriel, acesta a fost trimis la profetul Daniel. Gabriel i-a spus lui Daniel că Mesia, Prințul, avea să vină și să pecetluiască viziunea și profeția, ceea ce înseamnă că El avea să împlinească tot ceea ce profeții spuseseră cu privire la Împărăție. Însă, înainte de aceasta, El avea să fie stârpit (Daniel 9.24-26). Da, Împăratul avea să fie omorât!

Când romanii îi răstigneau pe condamnați, puneau o inscripție pe cruce, pe care se putea citi fărădelegea de care se făcuseră vinovați. Înscrisul de pe crucea lui Hristos a fost: „Isus din Nazaret, Împăratul iudeilor“. Liderii religioși i-au cerut lui Pilat să schimbe înscrisul și să scrie că El a spus: „Sunt Împărat al iudeilor“. Răspunsul lui Pilat a fost: „Ce-am scris am scris“ (Ioan 19.19-22). Cu adevărat, El a fost Împăratul iudeilor, Leul din semința lui Iuda, și pentru aceasta a fost răstignit. Într-o zi viitoare, El va fi „Împărat peste tot pământul“ (Zaharia 14.9). În această zi întâi a săptămânii, să ne aducem aminte că acest mare Împărat este Domnul și Mântuitorul care ne-a iubit și care a murit pentru noi!

O mare lumină

După ce a fost ispitit în pustie, Domnul Isus a părăsit Nazaretul și a mers la Capernaum, o cetate din Galileea. Capernaum avea să devină centrul lucrărilor Domnului în timpul slujirii Sale. Matei remarcă sosirea Lui acolo folosind un citat din profetul Isaia (Isaia 9.1,2). Galileea se afla între granițele vechiului Israel, însă populația (în timpul Domnului Isus) era compusă din națiuni și iudei. Din cauza populației amestecate și a sărăciei din acea regiune, iudeii de acolo erau foarte disprețuiți de elita religioasă din Ierusalim și din Iudeea. Galileea însă a fost cea în care s-a concentrat lucrarea lui Hristos.

Este interesant că Isaia îi descrie pe locuitorii din Galileea ca „umblând“ în întuneric, însă în citatul din Matei citim că ei „stăteau“ în întuneric (Isaia 9.2; Matei 4.16). Cu siguranță, lucrurile se deterioraseră din zilele lui Isaia, așa că galileenii se resemnaseră cu această stare. Însă chiar asupra acestor oameni a strălucit o mare lumină. Cel care este „strălucirea gloriei lui Dumnezeu“ (Evrei 1.3) a venit într-un ținut întunecat, i-a vindecat pe cei bolnavi, a scos demoni, i-a hrănit pe cei săraci și a vestit evanghelia (Matei 4.23). El este Adevărata Lumină și Lumina lumii (Ioan 1.9; 8.12).

Doar Matei Îl descrie pe Hristos ca fiind o „Lumină mare“ și este semnificativ că numai în această Evanghelie citim că „fața Lui a strălucit ca soarele“ (Matei 17.2). Am lăsat și noi această Lumină să strălucească în fiecare colț al inimii noastre? Mai sunt locuri acolo pe care nu dorim să le expunem acestei Lumini? Cât de trist este că „lumina a venit în lume și oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele“ (Ioan 3.19)!

Un mare Profet

Locuitorii din Nain erau uimiți și Îl lăudau pe Dumnezeu după ce fuseseră martori la o astfel de minune. Domnul Isus înviase un tânăr și îl dăduse înapoi mamei sale, o văduvă îndurerată. Acei oameni simțeau că Dumnezeu Se apropiase de ei - și aveau dreptate. Erau convinși că un mare profet se ridicase în mijlocul lor - aveau dreptate și în această privință.

Un mare profet, trimis de Dumnezeu să cerceteze pe poporul Său, fusese de mult timp așteptat. Această așteptare atinsese apogeul chiar înainte de venirea lui Hristos. De fapt, mulți credeau că Ioan Botezătorul era profetul așteptat, lucru pe care Ioan l-a negat cu vehemență (Ioan 1.20). Această așteptare își avea rădăcinile în profeția lui Moise: „Domnul Dumnezeul tău îți va ridica un Profet din mijlocul tău, dintre frații tăi, asemenea mie: de El să ascultați!“ (Deuteronom 18.15). Moise a mai spus că dacă cineva nu asculta de acest Profet, Dumnezeu avea să „îi ceară socoteală“ (Deuteronom 18.19) - o atenționare solemnă!

Noi recunoaștem că Hristos este Preot și Împărat, însă adesea uităm că El este și Profet, iar această neglijență este spre pierderea noastră. Să-L privim în Evanghelii, când intra în contact cu oamenii! După ce i-a arătat unei femei că-i cunoștea tot trecutul păcătos, răspunsul acesteia a fost: „Domnule, văd că ești profet“ (Ioan 4.19). El dă pe față secretele inimii și trezește conștiința. Să-L privim când descoperea viitorul lui Israel și al lumii, pe când ședea pe Muntele Măslinilor (Matei 24.1-44)! O religie cunoscută, cu milioane de aderenți, pretinde că a fost întemeiată de un profet - însă acesta a fost un profet fals. Ce minunat că Domnul nostru este Marele Profet, care a venit să ne deschidă inimile și să ne conducă la Dumnezeu!

Un Mare Preot însemnat

Una dintre temele majore din Epistola către Evrei este cea despre faptul că preoția pământească a fost înlocuită cu o preoție mai mare și neschimbătoare. Epistola poate fi împărțită în două, conform celor două trăsături ale preoției lui Hristos:

1. Un Preot pentru pustie - acest aspect legat de pustie este tratat în capitolele 4-7. În perioada Vechiului Testament citim despre mulți mari preoți, însă Domnul Isus este numit Marele Preot însemnat. Există un singur mare preot în Biblie numit „însemnat“ și acesta este Domnul Isus. Preoția Lui nu are de-a face cu păcatele noastre (care sunt deja înlăturate), ci cu slăbiciunile și cu ispitele din pustie. El poate simpatiza cu slăbiciunile noastre, după ce a trecut prin toată această scenă, în zilele cărnii Sale. Putem veni cu îndrăzneală la El, pentru a găsi har „la vreme de nevoie“ (versetul 16). Această expresie este interesantă, fiindcă exprimă ideea ajutorului oportun, „la țanc“, cum am spune noi.

Slăbiciunea noastră necesită îndurare, iar în necazurile noastre, Preotul nostru ne oferă ajutor exact atunci când avem nevoie mai mare de el (vedeți și Evrei 7.25).

2. Un Preot pentru închinarea noastră - Acest aspect ne este prezentat într-un fel remarcabil în Evrei 8.1,2, unde Îl vedem pe Hristos ca „Slujitor al locurilor sfinte“. Tema capitolelor 8, 9 și 10 este închinarea, fiind detaliate trăsăturile ei, precum aptitudinea pentru închinare, accesul în prezența lui Dumnezeu și îndrăzneala de a pătrunde acolo. Având „un Mare Preot peste casa lui Dumnezeu“ (Evrei 10.21), suntem îndemnați să ne închinăm. Putem, de asemenea, veni la El pentru orice lucru în legătură cu casa lui Dumnezeu. Când apar dificultăți, tendința este să părăsim strângerea noastră laolaltă (versetul 25). Având însă un astfel de Mare Preot peste casa lui Dumnezeu, nu există niciun temei să procedăm astfel.

Un mare Păstor

Textul de astăzi este primul verset din doxologia Epistolei către Evrei. De-a lungul acestei epistole, Duhul Sfânt Îl prezintă pe Hristos ca Mare Preot însemnat, însă aici, în încheiere, cititorii sunt încredințați grijii pline de dragoste a Marelui Păstor. Domnul Isus a murit pentru oi ca Păstorul cel bun (Ioan 10.11). Însă, ca Mare Păstor, care a fost înviat dintre cei morți, El acum trăiește pentru oile Sale.

Ca Mare Preot plin de compasiune, Hristos mijlocește pentru noi, însă, ca Mare Păstor, El ne hrănește și ne conduce. El ne desăvârșește în orice lucrare bună, pentru ca noi să facem voia Lui. Petru vorbește mult despre Domnul Isus ca Păstor al oilor: „Pentru că rătăceați ca niște oi, dar acum v-ați întors la Păstorul și Supraveghetorul sufletelor voastre“ (1 Petru 2.25). Ca Păstor, El îi paște pe cei ai Săi în pășuni verzi și îi conduce la ape de odihnă. Ca Supraveghetor, El veghează asupra turmei și o păzește. Petru spune că Domnul, ca Mare Păstor, va da o cunună de slavă, la venirea Sa, celor care fac cu credincioșie slujba de păstorire (1 Petru 5.4).

Câteodată sunt întrebat cine este păstorul adunării din care fac parte. Răspunsul meu întotdeauna este: Domnul Isus Hristos. Ce minunat că ne putem încredința grijii unui astfel de Păstor!

clickbible.org